

HØNEFOSS BASKETBALLKLUBB

POSTBOKS 282

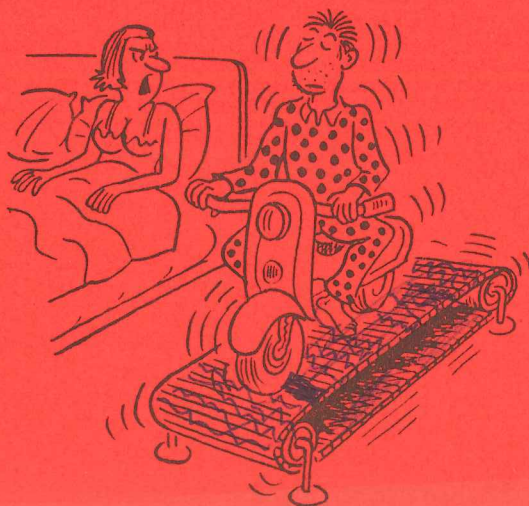
3501 HØNEFOSS

– Pedersen gir aldri opp!

– Kan ikke du gå i søvne
som andre!

NR. 1 SESONGEN 88/89
SVEIN ROGER.

VELKOMMEN TIL EN NY SESONG.

Hei på dere. Det er godt å kunne sette seg ned for å hilse på dere gjennom klubbavisen. Som før omtalt mener vi at en klubbavis har stor betydning for utviklingen av en skikkelig klubb-følelse. Derfor er det litt synd at vi ikke har fått ut en avis tidligere, men det er altfor lite "stoff" fra dere aktive og foreldre. Slik situasjonen har vært i høst, har vi vært nødt til å prioritere den sportslige siden. Nå er vi i innspurten på en veldig hektisk høstsesong. Hektisk først og fremst på det administrative plan. Det har vært så mange problemer ~~de~~ takle denne høsten at det virkelig har røynt på kreftene i perioder. Som dere kanskje har fått med dere gjennom INFO'ene, er Buskerud Basketballkrets igjen iferd med å få fart i sakene. Dette er nok mye takket være oppsvinget her hos oss. Selvom dette i og for seg er gledelig, var det med beklagelse vi opplevde en ualminnelig "trang fødsel" når det gjaldt seriestart og terminlister. Det hele så veldig interessant og lovende ut, men så plutselig etter at terminlistene var sendt ut, trekker Østfold lagene seg ut av samarbeidet. Hvilke problemer dette skapte kan det kanskje være vanskelig å forstå, men her var det altså bestilt halltid og klart til kamp ==== og så plutselig kommer beskjeden om at en rekke oppsatte kamper ikke skal spilles!? Et forferdelig slag i an-siktet på forventningsfulle spillere og trenere. Hva gjør man så i et slikt tilfelle ? Jo, vi ville i hvertfall prøve å redde stumpene. Dette var selvfølgelig en meget pliktoppfyllende sjef for terminlistene veldig glad for, men for et arbeid det ble iløpet av to kvelder måtte det prøves en aksjon for å skaffe skyss til mellom 60 og 70 spillere til Kongsberg. En slik runde kommer nok aldri mer på tale, men vi greide det. Likevel, i ettertid er vi glade for at vi gjorde dette, på tross av at en god del foreldre nok ikke helt forsto hvorfor det hele virket noe rotete og tilfeldig. På noen timers varsel var det selvfølgelig ingen mulighet til å få satt opp kjørelister som de fleste etterlyste. Der oversikten har vært grei, har kjørelistene forsåvidt fungert, men som før nevnt har situasjonen i høst vært ekstraordinært vanskelig. Vi håper og regner med at vi får en mer oversiktlig og rolig vårsesong. Det fortjener både spillere, foreldre, tillitsvalgte og ikke minst de som sysler med terminlistene. I denne utgaven^{av}avisen finner dere vår årlige presentasjon av spillerne. Denne gangen prøver vi en annen vri angående bilder, og håper dette faller i smak.

HVOR GODE ER VI?

Vi lurte veldig på hvor vi ligger i landskapet når vi får ting til å fungere som vi vet vi kan. Guttelaget tror^u har mye inne, men de har enda til gode å slå til for fullt i cuper. De har gått på et nederlag i serien, mot sterke Sandefjord. Ola og spillerne mener likevel at de slett ikke spilte opp mot sitt beste. I to privatkamper mot henholdsvis Nesøya og Bærums Verk har de vunnet greit. Spesielt mot BVIF på hjemmebane slo guttene skikkelig til. De formelig knuste BVIF, og hadde dem med hele 54-8 etter en omgang !! Akkurat der og da ville nok de fleste norske lag hatt problemer. Det er ^{med} spenning vi ser fram til hva de gerier i Høybråthen Cup helgen 15-16 des. Pikene våre er i klar framgang, og har fått noen interessante nye spillere. Disse er noe uferdige enda, men neste sesong vil nok disse slå til. Dessverre ser det ut til at HBBK's kanskje beste spiller, Mari Karlsrud, ikke kan delta i Høybråten Cup p.g.a. jobb. Dette beklager vi sterkt.

På "småsiden" står vi meget sterkt på pikesiden spesielt. A-laget er kanskje fortsatt det beste laget på Østlandet, når de stiller fullt lag. Dette hevder jeg selv om vi ble slått ut av BVIF's julecup. Grunnen er at vi lørdag viste spill av høy klasse, og utklasset sterke Ammerud hele 32-14. Iløpet av natten ble dessverre vår kanskje mest sentrale spiller, Hilde Myhr, syk. Da også "scoringsmaskinen" Inger-Lise Ruud fikk problemer med kvalme, var det godt vi ikke måtte presse oss videre. Jentene greide selv med disse problemene og hente inn EB-85's ledelse i en knallhard kamp om videre avansement. Dette forteller det meste om dette laget. Når så B-laget viser at de kan vinne, er det klart at vi har litt av en bredde. Som om ikke dette skulle være nok, er C-laget på full fart framover. Alle spillerne på dette laget holder "små-alder" også neste sesong, men er allerede nå iferd med å vise at de henger med selv mot eldre spillere. Veldig interessant.

Småguttenes A-lag er kanskje det beste laget basketteknisk. De mangler fortsatt litt høyde, men viste i sin kamp mot EB-85 at de nå kan henge med de fleste. Etter en dårlig start i kampen, slo de skikkelig til. I perioder spilte og fintet de ut EB-spillerne etter alle kunstens regler. Likevel, ble det et lite tap, men det er bare p.g.a. mye mer høyde og sekretariatfeil. Spesielt var det bittært å oppleve at dette laget nok en gang fikk gjennomgå for feil føring i sekretariatet. Treningsmessig er denne gjengen ualminnelig disiplinert. Når det gjelder dette siste, er B-laget like bra. Blant disse guttene er det kommet mange meget interessante spillere.

På minisiden har vi hatt en kjempefin stigning utover høsten. Både når det gjelder kvantitet og kvalitet. Storeting er på gang!!!

VÅRT ANSIKT UTAD.

Det var en del stolte klubbledere som endelig kunne beskue spillere i Hønefoss Basketballklubb i egne treningsdresser. Ikke bare at vi hadde fått oss treningsdresser, men de er virkelig fine og gode. Det virker som dressen er falt i smak, og vi har mottatt signaler fra andre om at den er virkelig "fiiin". Mange spillere har vært på meg og spurt om når vi skal ta opp ny bestilling, og dette tolker jeg som at de ønsker seg en slik dress. Vi vil se på dette med ny bestilling med det første.

Klubbmerket vi hadde bestilt kom før sesongen startet. Dette er også et morsomt og fint merke. Vi valgte å ^åstse på et skikkelig brodert merke, selvom dette selvfølgelig falt noe dyrere enn vevd. Prisen for merket er satt til 25 kr., og vi har fortsatt en god del igjen for salg til interesserte.

Av nye ting vi jobber med i styret, er bestilling av t-skjorter og innkjøp av flere drakter. Dette er en sak vi vil komme tilbake til seinere.

FORRIGE SESONG.

For nye spillere og foresatte bør vi kanskje kort ta med noe om fjorårssesongen.

Pike- og guttelaget vårt spilte ifjor i Oslo-serien. Guttelaget gikk bort og ble seriemestre etter en jevn og god sesong. Pikelaget hadde en kjempefin annen halvdel av sesongen, og de klatret helt opp på annen plass. Rekkefølgen ble forøvrig nøyaktig den samme i Buskerud-serien. I div. cuper gjorde lagene det også bra, uten å nå helt opp. Konkurransen var meget sterk i disse to klassene i fjoråret.

Småpikelagene gjorde det sterkt i fjoråret. Spesielt ble det laget vi kaller A-laget sterke mot slutten av sesongen. I BVIF's julecup tok laget en sterk annen plass. Suksessen fortsatte i Hansa-cup. I denne Norges største turnering ble det også en annen plass. I fjorårets siste cup, Ammerud Open, gikk så laget helt til topps. Det var ekstra hyggelig at alle de beste lagene fra Hansa-cup også var med i Ammerud Open.

Småguttelaget hadde også en fin stigning utover i sesongen. Dette så vi i Hansa-cup, hvor småguttene gikk til mellomspill. Her møtte de sterke EB-85, men nektet å bli knust. Ja, de spilte faktisk lenge helt jevnt med laget, selvom det til slutt ble et knepent nederlag. Minilagene våre gjorde det også bra utover vinteren og våren ifjor. Spesielt ble vi etterhvert imponert over jentenes framgang. De kjempet seg til bronsemedalje i Hansa-cup, og i Ammerud Open klatret de opp til annen plass. En utrolig fjorårssesong var det for Hønefoss BBK.

TRENINGENE.

Vi har i år fått et mye bedre treningstilbud til våre lag. Spesielt gjelder dette lokalitetene. To dager på SLHK er for oss den rene luksus sammenlignet med fjorårets sesong.

På trenersiden har vi mistet Ola p.g.a. militærtjeneste, men du verden hvor mye han likevel har "trått" til i helgene. Dette har betydd svært mye for oss. For å erstatte Ola best mulig opprettet vi et trenerteam. Dette teamet består av Jostein Rensel, Ragna K. Aasen, Jostein S. Haugen, Veronika Gulbrandsen, Mari Karlsrud og meg. Vi møtes ~~annen~~ hver søndag til samtale, utveksling av erfaringer og planlegging av de neste to ukenes treninger. Dette har fungert veldig bra.

Den store inspirasjonen for oss alle både store og små, er og blir PER TØIEN. Han har vært hos oss flere ganger i høst og kjørt supre treninger. Det er også temmelig klart at han kommer igjen på nyåret. Ingen jobb eller utfordring ser ut til å være for liten for denne store kapasiteten. Vi som står midt oppe i dette med treningene kan liksom ikke få nok av møtene med Per. De er like nyttige og interessante hver gang. Vi gleder oss til fortsatt samarbeid med Per.

Det er forresten ikke bare med trening Per hjelper oss. Da vi ikke var helt fornøyde med foredragsholderen på dommerkursets første dag, ordnet Per opp så vi fikk en ny kursholder. Når det skjer noe stort innen basketballen i nærheten av Oslo, tipser Per oss om dette også. Det var han som tipset oss om kampen Norge mot de amerikanske spillerne i norsk basketball.

G.I.F TRE ST EG

LENGDESPRAN

G

SLALÅM

- Så noen sports-
nyheter: En reporter forvillet
seg ut i gaten under
innspurten i 50 km
landeveisritt i dag!

DOMMERKURSET

Dommerkurset vi holdt i høst ble en kjempesuksess. Over 40 stk. deltok på et interessant kurs, ledet av Birger Christensen EB-85 og Milwaukee Bucks fan. Det er helt klart at slike kurs har veldig mye å bety for oss som klubb. Vi har nå fått mange spillere som vil prøve seg som aspirant-dommere, og for de som ikke riktig vil begi seg ut på dømningen enda, vil mulighetene stadig ligge der. Helt sikkert er det at samtlige deltagere på kurset har fått en mye bedre innsikt i spillet og reglene. Jeg vil påstå at deltagerne også blir bedre spillere, fordi de nå vet mer om hvordan man kan eller bør spille basketball innenfor reglementet.

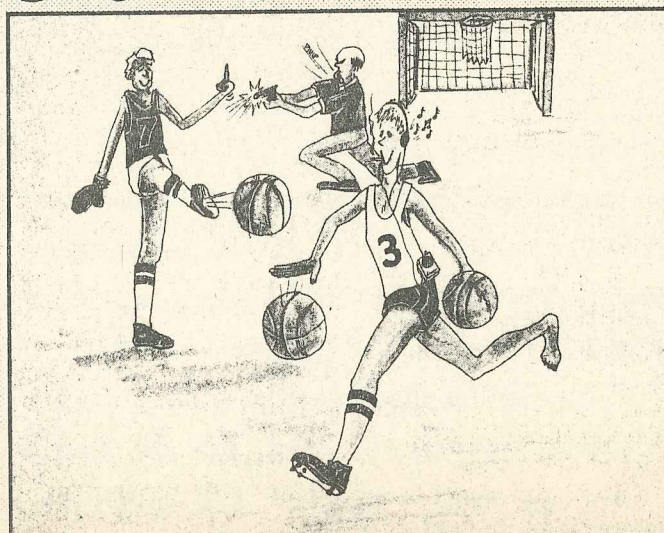
En spesiell takk til Birger som tok seg tid til å være med oss. Birger er jo ikke akkurat arbeidsledig..... for ved siden av å være journalist i Asker og Bærum Budstikke, trener han "ørten" lag i basket på fritiden. I tillegg til dette er han også sentral i landslagene på jente-siden. Takk for at slike finnes.

HBBK takker også alle deltagerne for flott innsats. Vi voksne i ledelsen er oppriktig stolte av våre spillere og nå "dommere".

Deltagerne: Else Gro Støa, Hege Karlsen, Hanne Sundberg, Ingvild Wik, Tone Solheim, Lene Solli, Trude Nordby, Siv M. Vesterli, Turid Eriksen, Geir Mandt, Guri Monserud, Asterid Skuterud, Morten Nilsen, Stian Tinholt, Anita Danielsen, Katrine Øhren, Stine Bråthen, Ellen Gustavsen, Monica Støa, Jostein Rensel, Elin Grønvold, Ragna K. Aasen, Per Kr. Kårslrud, Stig Eriksen, Ole Petter Novsett, Espen Henriksen, Hilde Myhr, Julie M. Helgesen, Ida Hamremoen, Mette Bjørgen, Elin Sevre, Ole Kr. Nerby, Bente Hansen, Jan-Erik Hansen, Jon Grønvold, Jostein S. Haugen, Veronika Gulbrandsen, Inger Johanne Asting, Kari Eriksen, Liv Gjernes, Inger-Lise Ruud og Svein Roger Eriksen.

Hvor mange feil finner du?

Vår tegner har tegnet en situasjon fra en basketballkamp i gutteserien, men hun har nok latt fantasien løpe løpsk. Det er nemlig endel feil på tegningen, og vi lurér på hvor mange du kan klare å finne. Det er både feil som strider mot basketballreglene, men det er også endel ting som ikke bør forekomme på en basketballbane. Skriv til oss, og forklar hvilke feil du finner. Send svaret ditt til "Basket", Norges Basketballforbund, Hauger skolevei 1, 1351 Rud. Fem innsendere får en T-skjorte hver.

LITT AV HVERT.

Vennskapsturneringen med Bergkameratene tidligere i høst ble en suksess. Vi satset som kjent på å benytte buss til denne turneringen, og la oss veldig lavt i pris. Dette fordi vi ønsket å bruke turen som en "sammensveising". Selvom det ble en kostbar tur for HBBK, tror vi spillerne satte pris på turen. Vi har jo i vår visjon for klubben med den sosiale sidens betydning, og vi føler slike bussturer gir mye tilbake. Derfor satset vi også på buss til Sandefjord den 4. des. Denne turen ble også en fin opplevelse, og vi fikk mange sterke resultater.

Turen inn til Nadderud for å se på landslaget 6. des. ble også verdifull. Med spillere fra alle våre lag, ble det en flott gjeng med stor spredning i alder. Dette er nok litt stas for de minste (yngste). De eldste spillerne er nok forbilder for de yngste allerede. Det ble litt seint denne kvelden, men med et dunkeshow i pausen var det umulig å forutse nøyaktig når vi ville være hjemme igjen.

Hilde Myhr satt forøvrig i "Dunkejuryen" og ble behørig presentert før showet startet. Hun gjorde som vanlig et meget godt og positivt inntrykk. Heia Hilde !

ÅRSMØTET.

Årsmøtet ble også i år holdt med bare en liten håndfull deltakere tilstede. Vi hadde det imidlertid koselig og kunne ikke skjønne hvorfor ikke flere ønsket å komme for å høre om "rikets tilstand". En kopp kaffe og nystekte vafler vanket det også, men det ser ut som det er vanskelig å få folket inn på "banen". Hva skal vi gjøre????

Styret ble som følger: Leder Svein Roger Eriksen (26546)

Sekr. Kari Eriksen (26546)

Kass. Jo Henriksen (39723)

Styrem. Ingrid Sevre (10021)

Carl O. Ruhs (10632)

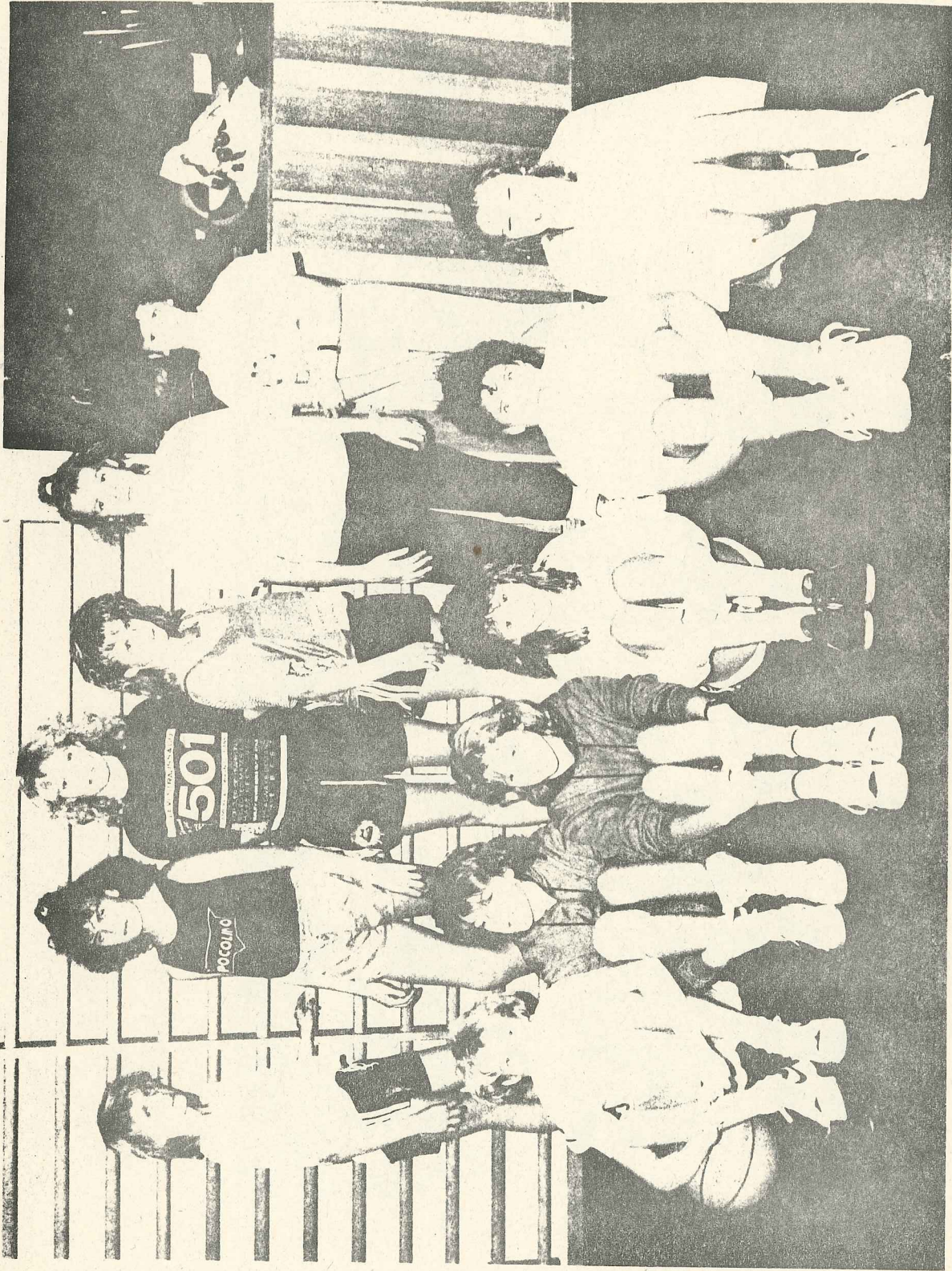
Erik Monserud (10392)

Marit Henriksen (39723)

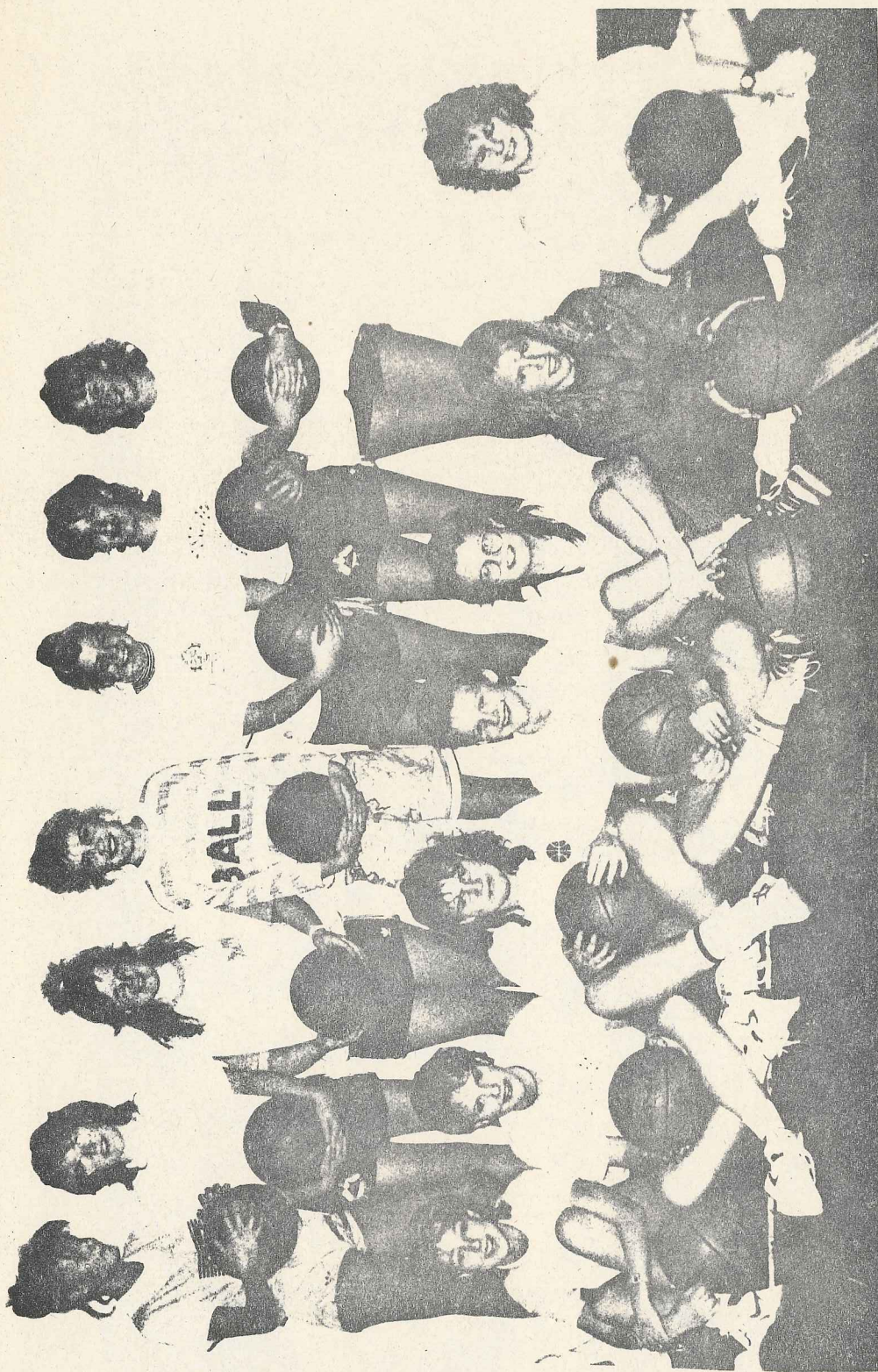
Elin Helgesen (49239)

KAKELOTTERI.

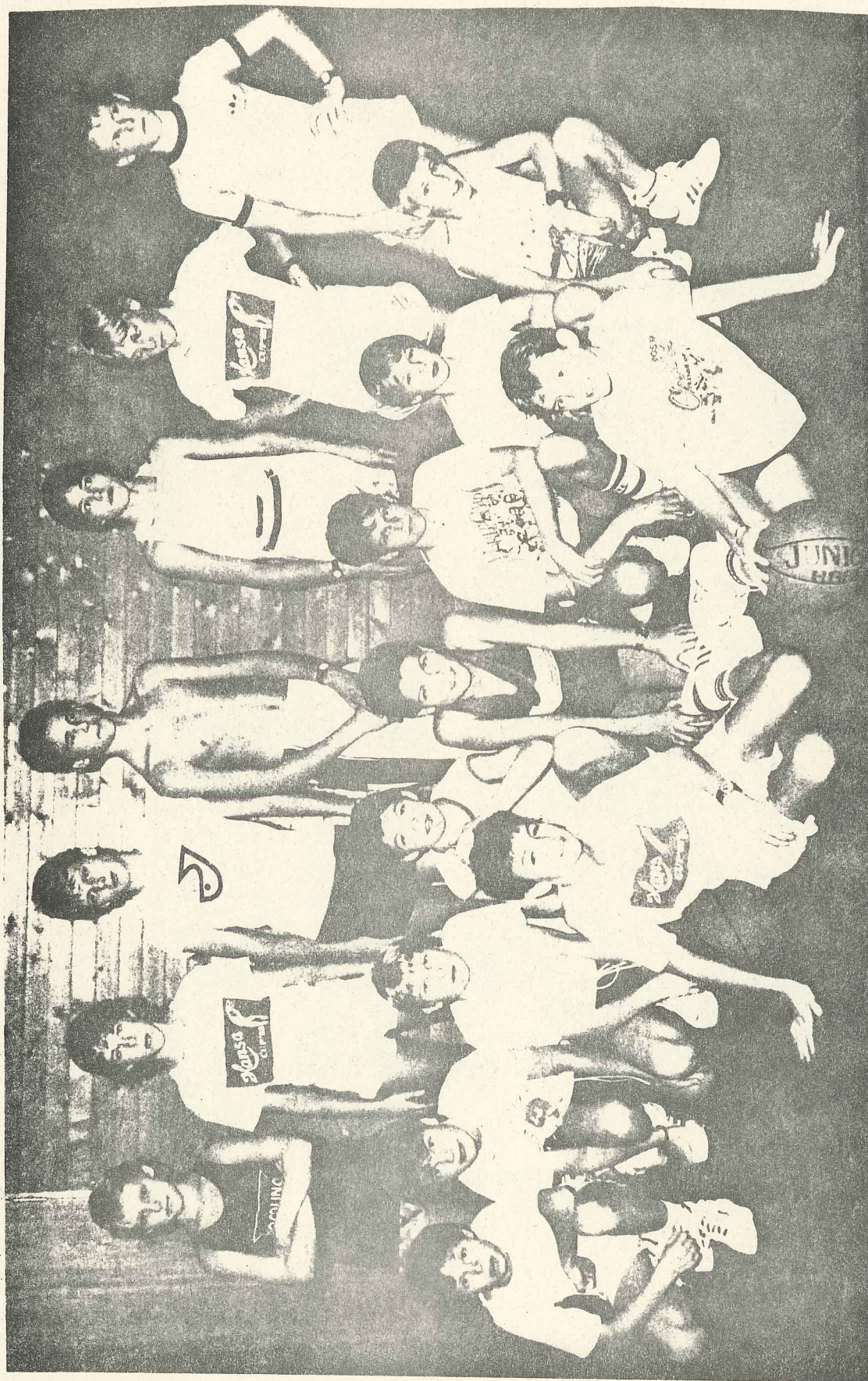
Vi har hatt to kakelotterier i høstsesongen. Disse har skaffet oss ca. 11000 kr. Dette er noe i underkant av det vi håpet på. Styret er ikke helt fornøyd med gjennomføringen av lotteriene. Bl.a skuffet guttespillerne skikkelig den 10.des. Da var det bare Espen som møtte fram. Noen få hadde gyldig grunn til å stå over og et par andre skal ikke ta til seg kritikken, da de har stått på tidligere. Likevel, dette var en real "skuff" fra guttene som ellers gjør det bra på

Småpiker 75: Foran f.v. Mette Karlsen, Trude Nordby, Marie Mugaas, Hedvig Engeseth, Jeanette Aamodt og Siv M. Øya. Bak f.v. Mette Bjørgen, Ellen Gustavsen, Elin Sevre, Katrine Øhren, Stine Bråthen og Kristine Svendsen.

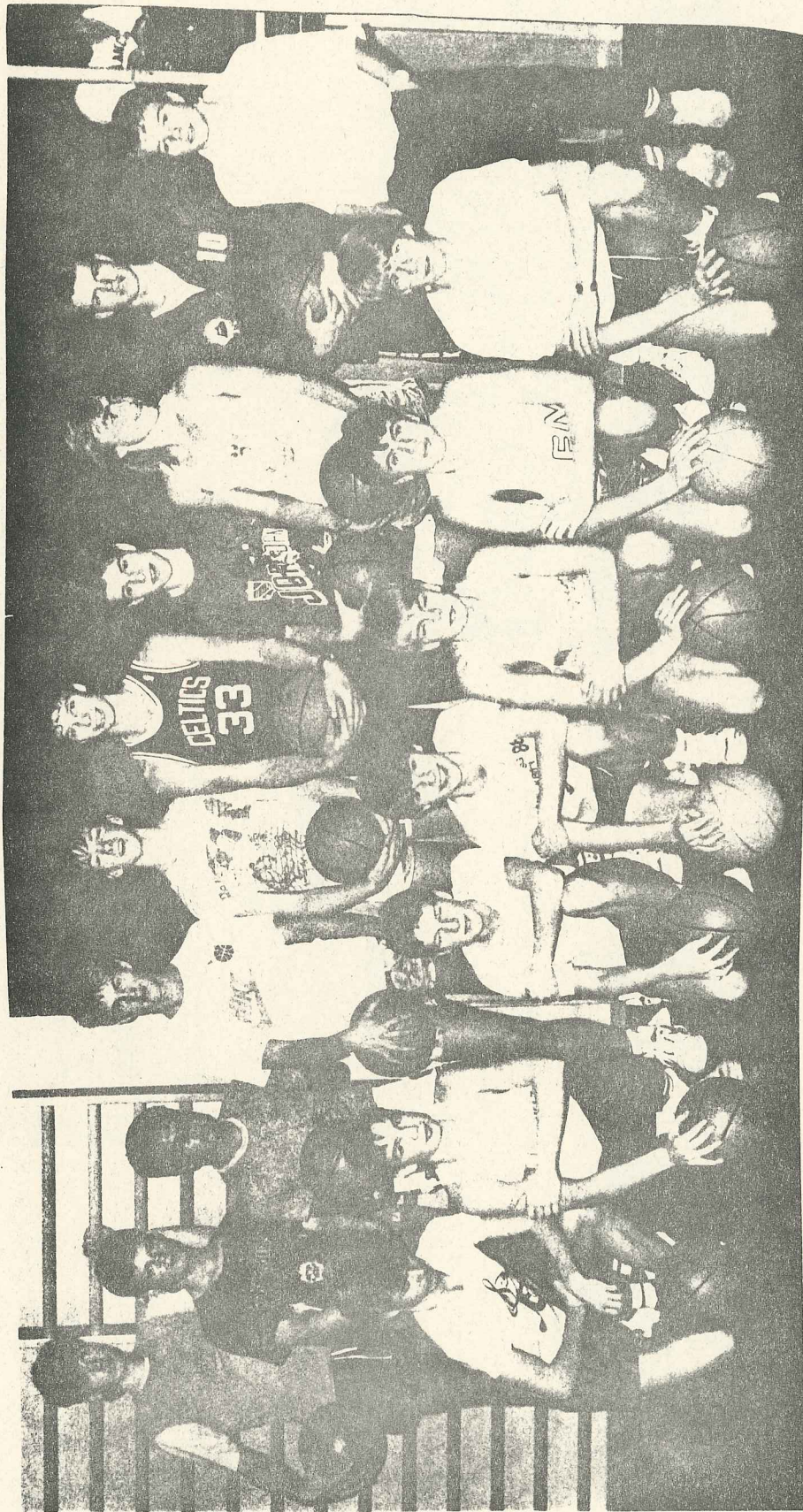
Småpiker 74: Foran f.v. Mette G. Strand, Inger-Lise Ruud, Turid Eriksen, Hilde Myhr, Tone Solheim, Ingrid Wik og Hege Karlsen. Bak f.v. Gry Jacobsen, Katrine Vesterli, Else Gro Støa. Hanne Sundberg, Ingvild Hansen, Monica Støa og Lene Solli

Småguttene: Foran Lars Grønnevik og Stig Eriksen. Andre rekke f.v. Morten Vik. Thomas Rotherud, Thomas Johansen, Lars Gravdahl. Tommy Gjestad, Ole Petter Novsett, Ulf Strand og Morten Pettersen. Bak f.v. Sondre Skar. Tore Berger. Kenneth Hølen. Lars S. Long. Stian Jonsen. Thomas Borg og Håkon Hval.

Pikelaget: Foran f.v. Julie Helgesen, Mari Karlsrud, Ida Hamremoen, Veronika Gulbrandsen, Ragna K. Aasen og Elin Grønvold.
Bak f.v. Siv M. Vesterli, Asterid Skuterud (veldig beskjedent), Heidi Sørensen, Anita Danielsen, Guri Monserud og Lene Tørrisplass.

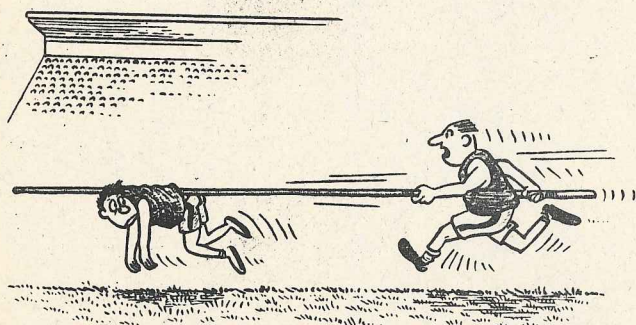
Guttelaget: Foran f. v. Geir Olsen, Pål G. Knutsen, Andreas Karlsten,
 Ole Kr. Nerby, Morten Nilsen, Erik Sandsbakk og Ole Alexander Heen.
 Bak f.v. Kjell Ø. Pedersen, Tommy Støa, Dennis Adolfo, Morten Hansen,
 Per Kr. Karlrud, Frede Gruer, Geir Mandt og Jostein Rensel

ANNE M. SOLVANG

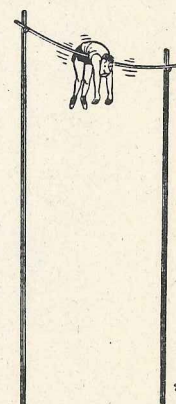
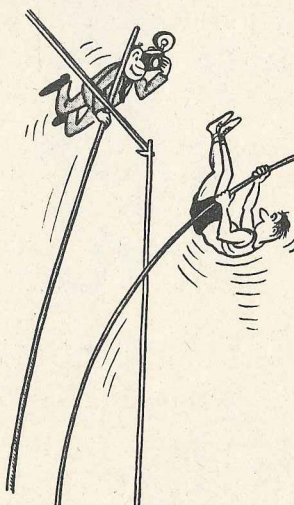
JNA JØRGENSEN (75)

SIV M. ØYA

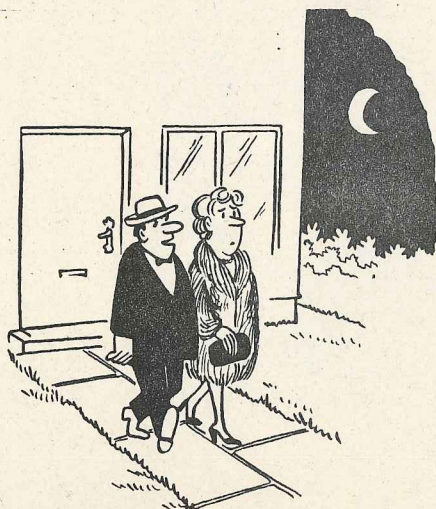
ELI MYHRVOLD (75)

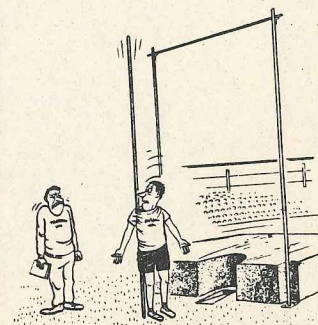
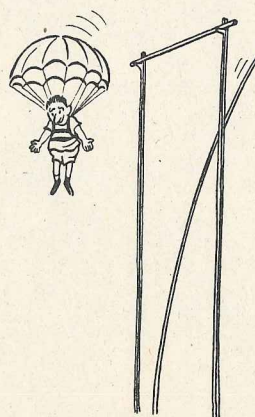
- Må du alltid gå i veien?

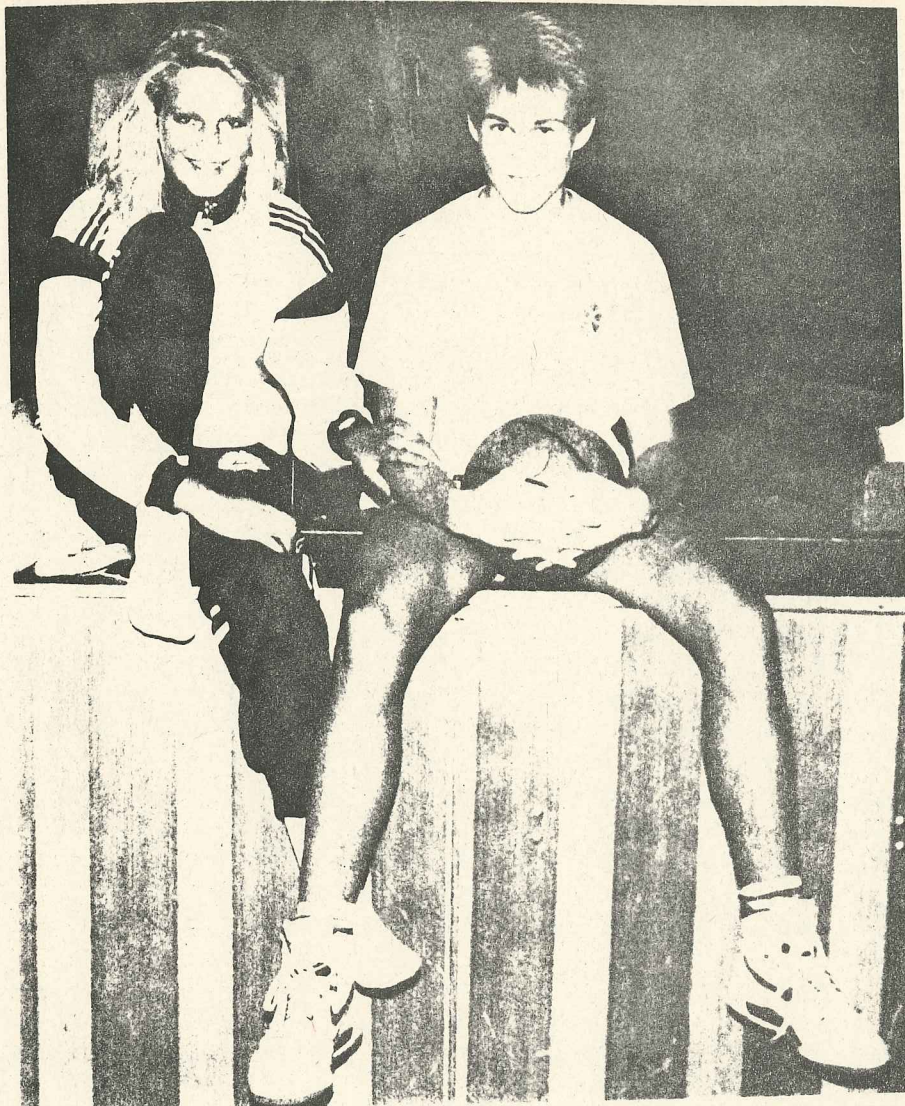
- Vi vet ennå ikke om rekordhoppet blir godkjent!

- Pedersens er ikke mye interessert i musikk. De kjenner bare fanfaren til Sportsrevyen!

- Hva var det jeg gjorde feil?

Noen har det kanskje
ekstra koselig på
trening ????
Asterid.... kunne
ikke du også holdt
deg innen klubben?!?

FOR FØRSTE gang har et par av spillerne laget til noe til klubbavisen. En av spillerne har skrevet en novelle med tittel "Hobbyen min". Tone Solheim har funnet en fin tegneserie. Sånn skal det være. Dette er en fin start, og jeg håper på enda mer stoff til neste avis.

Jeg skulle hatt med mye mer stoff, men p.g.a. tidsnød må jeg stoppe her. Det blir forsøkt en ny avis litt ut på nyåret. For de mest interesserte følger det her en del stoff fra USA. Håper dere kan få noe ut av det.

Ha det godt så lenge.

Hobbyen min

Det var en tung dag i 4D. Det regnet så veldig. Men etter et friminutt kom lærerinnen med noen lapper vi skulle få, det var to stykker. Den ene var om et foreldremøte som skulle være tirsdag 4.11.86, den andre var om basketballtrening på skolen. Den skulle begynne mandag 3.11.86. Jeg syntes det var gøy å spille basketball i gymmen. Jeg ville begynne på den treningen. Men det var ennå to uker til, for det var bare mandag 20.10.86, så jeg kunne jo tenke på det. Men jeg hadde lyst. Resten av skoledagen gikk forttere med tanke på at jeg kanskje fikk lov til å være med på treningen. Da jeg kom hjem spurte jeg, og svaret ble ja. Jeg var så glad at jeg nesten ikke visste hvor jeg skulle gjøre av meg.

Jeg har nesten ingen venner, bare ei jente som heter Mari og søskenbarnet mitt som bor i Nord-Norge. Hun ser ut som tvillingsøsteren min. Men det er så sjelden jeg treffer henne, så jeg tenkte jeg kanskje fikk noen nye venner når jeg begynte på basketballen.

Dagene gikk forttere framover nå, for det var bare 1 uke igjen til treningen skulle begynne. Jeg gledet meg mer og mer, jeg hadde fått ny shorts også. Jeg fikk ikke så veldig fine joggesko, men det fikk ikke gjøre noen ting.

Dagene før gikk sent, og om natten fikk jeg nesten ikke sove.

Nå skulle jeg på trening, jeg gledet meg så veldig at..., nei, jeg kan ikke få sagt det. Jeg hadde på meg en gammel joggedress etter pappa, og den nye shortsene hadde jeg selvfølgelig også på meg.

Da jeg kom inn på skolen ble jeg litt redd, for her var det bare folk fra ungdomsskolen, men jeg hadde bestemt meg for å stille opp uansett.

Da vi kom inn i gymsalen satte vi oss på scene-kanten, treneren prater noe og så skulle vi velge lag. Det som ikke var noe morsomt var at jeg ikke fikk være med på noen av lagene, så jeg satte meg i en krok resten av tiden.

Dagen etter hadde vi tekstil på ungdomsskolen. Da hørte jeg noen snakke om treningen som hadde vært kvelden før, de sa: "Det var ei jente som var omtrent 10-11 år på treningen i går, men hun fikk ikke være med å spille engang". Da ble jeg litt lei meg, for jeg var den jenta. Men jeg ville ikke slutte.

Hele uken gikk kjempe-fort. Nå var det søndag. Shortsene min lå øverst i skuffen, den bare ventet på å bli brukt. Dagen etter var en treg dag på skolen, men etter middagen gikk det forttere. Jeg stilte opp på skolen til trening. Der var alle dem som var på treningen sist.

Denne gangen skulle vi ikke prate så mye som forrige gang.

Vi lærte noen nye vendinger og kast, de var ganske lette. Så skulle vi spille. Jeg fikk være med på det ene laget. Det var kjempegøy å spille. Jeg ble ikke sentret til så mye, men de gangene jeg fikk ballen scoret jeg, det var 2 ganger. Dette var gøy. Jeg ble venner med flere av de andre spillerne.

Jeg ble med på alle treningene fram til jul, 2 kamper spilte vi også. Begge vant vi. Jeg var den som scoret flest mål, ikke for å skryte altså.

Etter at jeg gikk på trening oftere fikk jeg flere venner. Ei jente som heter Tina, hun ble bestevenninna mi. Men en dag kom mamma med en grusom nyhet, vi skulle flytte til Dombås. Jeg nektet, men vi var nødt for pappa hadde fått jobb der.

Ja, ja, ikke noe å gjøre med det. Men det var en måned til. Den måneden gikk så fort at jeg nesten ikke fikk sukke før den var over.

Vi hadde bare vært på Dombås noen dager, da jeg ble kjent med ei jente som var like gammel som meg. Jeg spurte henne om det var noen basketballklubb der i nærheten, men det var det ikke.

Jeg gikk på denne nye skolen nesten et halvt år før jeg kom på tanken at jeg kanskje kunne starte en basketballklubb.

Vi hadde en formann i klassen, som gikk på elevrådsmøte hver fredag med saker vi har lyst til å ta opp. Jeg tok opp det om basketballklubben.

Mandag fikk vi greie på hvilke saker som ble tatt opp. Det var mange saker, blant annet en sak som jeg ble glad for at ble tatt opp, basketballklubben. Det skulle bli trening hvis det var en trener som ville ta det på seg. Det tok en uke, to uker, og så den tredje uka var det en som ville ta på seg treningen. Vi var glade i 4A.

Det var 15 av 20 elever som ville være med på treningen. Det syntes jeg var bra frammøte av bare en klasse, for på den andre skolen jeg gikk var det bare meg fra barneskolen.

Tiden har gått, det er 5 år siden basketballklubben startet. Nå er jeg selv trener for det ene minilaget. Det er blitt 6 lag tilsammen, i de forskjellige årsklassene. Så min hobby har satt sine spor.